

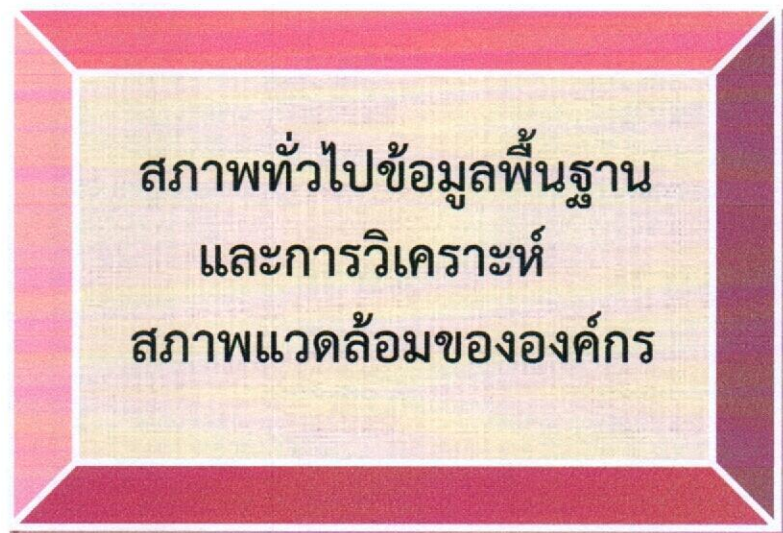
๒.๓.๗ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง มี ๗ ยุทธศาสตร์เชื่อมโยงและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ในด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว การสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต การจัดระเบียบชุมชน สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรมจารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น นอกจากนี้ยังเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัดระนอง ในด้านเป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพระดับชั้นนำ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน มั่นคง เข้มแข็ง ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ด้านเป็นเมืองน่าอยู่ ที่ประชาชน มีคุณภาพชีวิตและมีความมั่นคงปลอดภัยอย่างยั่งยืน และด้านเป็นประตูการค้าผ่านแดนฝั่งอันดามัน

บทที่ ๓ สภาพทั่วไปข้อมูลพื้นฐานและการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมขององค์กร

๓.๑ ด้านกายภาพ

๓.๑.๑ ที่ตั้งของตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง ได้จดทะเบียนก่อตั้งองค์กรหรือปีที่เริ่มดำเนินการ ๓๐ มกราคม ๒๕๓๙ จดทะเบียนเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์/องค์กรสวัสดิการชุมชน (ตาม พ.ร.บ.ส่งเสริมฯ) ตั้งอยู่เลขที่ ๑๕๕/๘๐ หมู่ ๙ ถนนลี้มดูล ตำบลท้ายเหมือง อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา ซึ่งมีอาณาเขต ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ตำบลทุ่งมะพร้าว อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ตำบลนาเตย อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ตำบลบางทอง อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ทะเลอันดามัน

องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง มีพื้นที่ประมาณ ๖๘.๔๖ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๔๒,๗๙๑ ไร่

๓.๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพพื้นที่ทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง มีแนวฝั่งทะเลติดต่อกับทะเลอันดามัน ลักษณะทั่วไปเป็นที่ราบสลับเนินเขา และบางส่วนติดชายฝั่งทะเล สภาพดินส่วนใหญ่เป็นดินเหนียวปนทราย ซึ่งบางแห่งมีทรายปกคลุมอยู่ตื้นมากโดยเฉพาะบริเวณเชิงเขา ส่วนบริเวณที่ดอนมักเป็นดินแดงปนลูกรัง พื้นที่เหมาะสมสำหรับการเกษตร ทำสวนยางพารา และการปลูกผลไม้ต่างๆ ราษฎรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพกรีดยางพาราเป็นหลักนอกจากนี้ก็มีการทำประมงและรับจ้าง

๓.๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

อยู่ภายใต้อิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ทำให้มีฝนตกชุกเกือบตลอดปี เฉลี่ยประมาณ ๒๐๐ วัน ต่อปี ปีหนึ่งมี ๒ ฤดู คือฤดูร้อนและฤดูฝน

ฤดูร้อน ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ถึงพฤษภาคม มีอากาศร้อนมากและนับวันจะร้อนมากขึ้น เนื่องจากสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป

ฤดูฝน แบ่งออกเป็น ๒ ช่วง เพราะได้รับอิทธิพลของลมแตกต่างกัน ช่วงที่หนึ่งระหว่างเดือนมิถุนายนถึงตุลาคม มีฝนตกชุกมาก เนื่องจากได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จากทะเลอันดามัน

ช่วงที่สอง ระหว่างเดือนพฤศจิกายนถึงมกราคม ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ พัดมาจากฝั่งอ่าวไทย ทำให้มีฝนตกเบาบาง อุณหภูมิไม่สูงนัก อากาศเย็นสบาย อุณหภูมิ มีความแตกต่างกันไม่มากนักระหว่างเดือนที่มีอุณหภูมิสูงที่สุดกับเดือนที่มีอุณหภูมิต่ำที่สุด มีอุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ ๑๖ - ๓๙.๕ องศาเซลเซียส ปริมาณน้ำฝน ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง ๓,๔๑๗ - ๕,๒๔๘ มิลลิเมตรต่อปี

๓.๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะโครงสร้างของดินส่วนใหญ่ ร้อยละ ๗๕.๘๓ เป็นดินร่วน ร้อยละ ๓.๓๓ เป็นดินเหนียว และร้อยละ ๐.๘๓ เป็นดินลูกรัง ลักษณะของดินในภาพรวมแล้วเหมาะสมสำหรับการปลูกไม้ผล ไม้ยืนต้น ข้าว พืชไร่ และพืชผัก ฯลฯ

๓.๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

มีภูเขาและป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์ จึงเกิดแม่น้ำลำคลองหลายสาย มีน้ำไหลผ่านตลอดปี มีแหล่งน้ำธรรมชาติ คลอง ลำน้ำ ลำห้วย ๑๒ สาย ได้แก่

- ๑) คลองบ้านเขาน้อย หมู่ที่ ๑
- ๒) คลองห้วยกร่าง ๑ หมู่ที่ ๒
- ๓) คลองห้วยกร่าง ๒ หมู่ที่ ๒
- ๔) คลองพอแดงนัย หมู่ที่ ๓
- ๕) คลองท่าไทร หมู่ที่ ๓
- ๖) คลองตาชัย หมู่ที่ ๕
- ๗) คลองปะเต หมู่ที่ ๕
- ๘) คลองลำหลัง หมู่ที่ ๖
- ๙) คลองน้ำตกโตรไทร หมู่ที่ ๖
- ๑๐) คลองน้ำตกลำปี หมู่ที่ ๖
- ๑๑) คลองดินหมี หมู่ที่ ๖
- ๑๒) คลองบนไร่ หมู่ที่ ๗

๓.๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

เป็นป่าไม้ประเภทป่าดิบชื้น ในเขตพื้นที่นี้ ดินมีความอุดมสมบูรณ์ จึงทำให้มีพรรณไม้ น้อยใหญ่นานาชนิด พรรณไม้ที่สำคัญ ได้แก่ ตะเคียนหิน กะบาก ยางนา จำปา ไข่เขียว ตาเสือ หลุมพอ เสียดซ้อ อินทนิล ส้าน สมอภิเภก มะเฒ่า ก่อ แซะ มะเฟืองช้าง ไทรย้อยใบคู้ สะตอ มะปริงและ เตาร้าง สำหรับพรรณไม้ที่เป็นอาหารของสัตว์ป่าได้แก่ มะกอกป่า ไทร มะม่วงป่า พะเนียง กระท้อนป่า มะหาด หว่า ขนุนป่า ไม้ผาก ระกำ และ หวาย เป็นต้น และพรรณไม้พื้นล่างต่าง ๆ หลายชนิด เช่น ปาล์ม เฟิร์น และ กล้วยไม้ เป็นต้น

๓.๒ ด้านการเมือง/การปกครอง

๓.๒.๑ เขตการปกครอง

เขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง ประกอบด้วย ๘ หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ ๑ บ้านเขาน้อย	หมู่ ๖ บ้านหินลาด
หมู่ ๒ บ้านห้วยกร่าง	หมู่ ๗ บ้านบนไร่
หมู่ ๓ บ้านพอแดง (บางส่วน)	หมู่ ๘ บ้านลำปี
หมู่ ๕ บ้านท่าซอ	หมู่ ๙ บ้านทับยาง

ผู้นำองค์กรปกครองท้องถิ่นตำบลท้ายเหมือง

๑. นางวรรดา นำพา	กำนันตำบลท้ายเหมือง
๒. นายปกรณ์ สุกใส	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๒
๓. นายจันทน์ นาคประสิทธิ์	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๓
๔. นายสุชาติ เอี้ยวสกุล	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๕
๕. นายสมทบ แสนทองเมือง	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๖
๖. นายสมเจต เจริญ	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๗

๗. นายประทีป นาวารักษ์
 ๘. นายสมคิด บุญสนอง

- ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๘
 ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๙

สมาชิกสภาองค์กรปกครองท้องถิ่นตำบลท้ายเหมือง

๑. นายสมชด สุขพัฒน์	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๑
๒. นายวีระ พลพฤษ์	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๑
๓. นายปुरुณ์ อู๋ชุกุล	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๒
๔. นายวิหาร กิ่งแก้ว	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๒
๕. นายเผด็จ ศรีเพชร	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๕
๖. นายโชคดี สีนทอง	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๕
๗. นายเอกชัย เปี้ยปาน	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๖
๘. นายภาณุวัฒน์ เพ็ชรทัพ	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๖
๙. นายสมบุญ ก้างกิจ	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๗
๑๐. นายอรุณ ทองห่อ	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๗
๑๑. นายสุวรรณ แผ่นสุวรรณ	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๘
๑๒. น.ส.สุวรรณ แซ่ตัน	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๘
๑๓. นายประพันธ์ ใจแก้ว	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๙

๓.๓ ประชากร

๓.๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากรในพื้นที่ อบต.ท้ายเหมือง ตำบลท้ายเหมือง อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา

หมู่ที่	หมู่บ้าน	จำนวนประชากร			จำนวนหลังคาเรือน (หลังคา)
		ชาย	หญิง	รวม	
๑	บ้านเขาน้อย	๓๕๓	๓๗๗	๗๓๐	๓๒๕
๒	บ้านห้วยกร่าง	๓๗๕	๔๐๗	๗๘๒	๕๒๙
๓	บ้านพองแดง	๓๙๙	๓๙๑	๗๙๐	๒๙๔
๕	บ้านท่าขอ	๕๗๒	๖๑๘	๑,๑๙๐	๕๓๑
๖	บ้านหินลาด	๘๑๐	๘๑๘	๑,๖๒๘	๗๐๖
๗	บ้านบนไร่	๓๑๕	๓๓๔	๖๔๙	๒๘๘
๘	บ้านลำปี	๔๒๕	๔๒๓	๘๔๘	๒๓๙
๙	บ้านทับยาง	๕๓๗	๕๒๗	๑,๐๖๔	๖๙๓
รวม		๓,๗๘๖	๓,๘๙๕	๗,๖๘๑	๓,๖๐๕

๓.๔.๔ ยาเสพติด

เขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง จังหวัดพังงา ที่สามารถลักลอบเข้าออก โดยง่าย ประกอบกับมีถนนหนทางที่สะดวกและติดต่อกับพื้นที่หลายจังหวัด จึงเป็นปัจจัยหนุนต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติดในเขตพื้นที่

๑. สถานการณ์การลักลอบปลูกพืชเสพติด พืชเสพติดที่มีการลักลอบปลูกในพื้นที่ ได้แก่ พืชกระท่อม เนื่องจากมีรายงานการจับกุมและรายงานการตัดฟันพืชกระท่อมในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง ในปัจจุบันมีกลุ่มวัยรุ่น และกลุ่มผู้ใช้แรงงานหันมาเสพพืชกระท่อมเพิ่มมากขึ้น โดยการนำพืชกระท่อมมาแปรรูปเป็นกระท่อมผง นำพืชกระท่อมต้มและนำไปใช้เป็นส่วนผสมหลักของยาเสพติดที่เรียกว่าสี่คูณร้อยหรือวันทูลอล

๒. สถานการณ์การนำเข้า-ส่งออกยาเสพติด การนำเข้า เป็นการลำเลียงยาเสพติดจากพื้นที่ต่าง ๆ เข้ามาในพื้นที่ และลำเลียงผ่านไปยังจังหวัดอื่น โดยการใช้รถบรรทุกสิบล้อ รถบรรทุกผัก ผลไม้ ที่ยากต่อการตรวจค้นของเจ้าหน้าที่

๓. สถานการณ์การค้ายาเสพติด สถานการณ์การค้ายาเสพติดในภาพรวมในพื้นที่มีบ้างแต่ไม่มากนัก

๓.๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง มีผู้สูงอายุที่รับเบี้ยยังชีพ จำนวน ๑,๑๙๕ คน ผู้พิการ จำนวน ๒๓๘ คน และผู้ป่วยโรคเอดส์ จำนวน ๔ คน

๓.๕ ระบบบริการพื้นฐาน

๓.๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

การคมนาคมของตำบลท้ายเหมือง สามารถแยกประเภทการติดต่อภายในและภายนอกตำบลได้ ดังนี้

- การคมนาคมติดต่อกับอำเภอใกล้เคียง มีเส้นทางคมนาคม

ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ (ถนนเพชรเกษม) ตัดผ่านหมู่ที่ ๒,๗,๕,๖,๘,๙
ด้านทิศเหนือไปอำเภอตะกั่วป่า ทิศใต้ไปอำเภอตะกั่วทุ่ง

- การคมนาคมติดต่อภายในตำบลและตำบลใกล้เคียง มีเส้นทางคมนาคมที่สำคัญ ดังนี้

๑. ถนนลาดยาง แยกจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ (ถนนเพชรเกษม)
บริเวณหมู่ที่ ๖ ไปน้ำตกลำปี

๒. ถนน รพช.พง.๑๐๐๐๙ แยกจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ (ถนนเพชรเกษม)
ไปหมู่ที่ ๓

๓. ถนน รพช.แยกจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ (ถนนเพชรเกษม)
บริเวณหมู่ที่ ๗ ไปบ้านบนไร่ - พอแดง

๓.๕.๒ การไฟฟ้า

ประชาชนในพื้นที่โดยส่วนรวมทั้งตำบล มีไฟฟ้าใช้ทุกหมู่บ้าน แต่ยังมีบางครัวเรือนซึ่งยังไม่มีไฟฟ้าใช้สาเหตุเนื่องมาจากการสร้างบ้านเรือนเพิ่มเติมขึ้นใหม่ ซึ่งบ้านเรือนดังกล่าวอยู่นอกเขตไฟฟ้าเดิม แต่องค์การบริหารส่วนตำบลจะพยายามใช้เงินงบประมาณขยายเขตไฟฟ้าเพิ่มเติมให้ครบทุกครัวเรือน

๓.๕.๓ การประปา

- ประปาหมู่บ้าน, ประปาเชิงพาณิชย์ และ กปภ. รวมจำนวน ๑๖ แห่ง

๑. ประปาหมู่บ้านที่ ๑ จำนวน ๓ แห่ง (ประปาหมู่บ้าน)

๒. ประปาหมู่บ้านที่ ๒ จำนวน ๑ แห่ง (กปภ.)
๓. ประปาหมู่บ้านที่ ๓ จำนวน ๓ แห่ง (ประปาหมู่บ้าน/ประปาเชิงพาณิชย์/ กปภ.)
๔. ประปาหมู่บ้านที่ ๕ จำนวน ๑ แห่ง (ประปาเชิงพาณิชย์)
๕. ประปาหมู่บ้านที่ ๖ จำนวน ๒ แห่ง (ประปาหมู่บ้าน)
๖. ประปาหมู่บ้านที่ ๗ จำนวน ๓ แห่ง (ประปาหมู่บ้าน/ประปาเชิงพาณิชย์/ กปภ.)
๗. ประปาหมู่บ้านที่ ๘ จำนวน ๒ แห่ง (ประปาหมู่บ้าน/ประปาเชิงพาณิชย์)
๘. ประปาหมู่บ้านที่ ๙ จำนวน ๑ แห่ง (กปภ.)

โดยในแต่ละหมู่บ้านจะใช้น้ำบ่อน้ำตื้นส่วนตัวร่วมกับประปาในพื้นที่

๓.๕.๔ โทรศัพท์

ปัจจุบัน องค์การโทรศัพท์ (TOT) และโทรศัพท์มือถือมีค่าย ได้มีเขตการให้บริการครอบคลุมพื้นที่เกือบทั้งหมดในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง

๓.๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง ไม่มีที่ทำการไปรษณีย์ เนื่องจากที่ทำการไปรษณีย์ติดพื้นที่เทศบาลท้ายเหมือง ซึ่งมีจำนวน ๑ แห่ง

๓.๖ ระบบเศรษฐกิจ

๓.๖.๑ การเกษตร

เกษตรกรร้อยละ ๓๐ ของจำนวนเกษตรกรทั้งหมด ใช้พื้นที่ทำการเกษตรแบบผสมผสาน และร้อยละ ๗๐ ของจำนวนเกษตรกรทั้งหมด ใช้พื้นที่ทำการเกษตรแบบเชิงเดี่ยว พืชที่ปลูกมากได้แก่ ปาล์มน้ำมัน ฝรั่ง พืชผัก ฯลฯ มีพื้นที่การเกษตรทั้งสิ้น ๑๘,๒๓๒ ไร่

๓.๖.๒ การประมง

เกษตรกรในพื้นที่ มีการเลี้ยงสัตว์น้ำ ที่สำคัญได้แก่ กุ้งก้ามแดง ปลาเก๋า หอยนางรม หอยแมลงภู่ ฯลฯ

๓.๖.๓ การปศุสัตว์

ไม่มีการเลี้ยงสัตว์เพื่อการบริโภคและการจำหน่ายเนื่องจากพื้นที่เป็นกิ่งเมืองกิ่งชนบทและพื้นที่บางส่วนติดชายทะเล จึงไม่เน้นการปศุสัตว์

๓.๖.๔ การบริการ

ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง มีโรงแรม รีสอร์ท บ้านพัก และบ้านเช่าให้บริการ ดังนี้

- โรงแรม	จำนวน	๑	แห่ง
- สถานเริงรมย์	จำนวน	๑๐	แห่ง
- บังกะโล , รีสอร์ท , บ้านพัก	จำนวน	๑๐	แห่ง

๓.๖.๕ การท่องเที่ยว

พังงา จังหวัดที่มีสถานที่ท่องเที่ยวทั้งทะเล น้ำตก และวิวธรรมชาติที่งดงาม โดยมีอุทยานแห่งชาติเขาลำปี-หาดท้ายเหมือง ชายทะเลท้ายเหมือง หรือ หาดท้ายเหมือง อยู่ในเขตสุขาภิบาลท้ายเหมือง มีทาง รวดยาง แยกขวาเข้าไปอีก ๑.๕ กม. จากนั้นต่อเข้าถนนเลียบชายหาดไปอีก ๕ กม. ก็จะถึง

บริเวณที่ทำการอุทยานแห่งชาติ ชายหาดท้ายเหมืองเป็นหาดทรายสะอาดขนานไปกับทางหลวงแผ่นดินมีความยาวกว่า ๑๓ กม. น้ำทะเลใส เล่นน้ำได้ระหว่างเดือนพฤศจิกายน-กุมภาพันธ์ จะมีเต่าทะเลขึ้นมาวางไข่ จึงมีประเพณีเดินดูเต่าไข่ในตอนกลางคืนเดือนหงาย และช่วงที่ไข่เต่าฟักเป็นตัวจะมีการปล่อยเต่าลงทะเล เรียกว่าประเพณีเดินเต่า

น้ำตกลำปี ตั้งอยู่หมู่ที่ ๖ ตำบลท้ายเหมือง ริมถนนสายเพชรเกษม (ทางหลวงหมายเลข ๔) บริเวณกม.ที่ ๓๒-๓๓ จะมีทางลูกรังแยกเข้าไปอีก ๑.๕ กม. น้ำตกลำปีเป็นน้ำตกขนาดกลาง มีประมาณ ๖ ชั้น มีน้ำตลอดปี มีต้นกำเนิดมาจาก น้ำตกลำปี โดยเฉพาะในฤดูฝนประชาชนนิยมเดินทางไปพักผ่อนกันมาก

น้ำตกโดนไพร บริเวณกม.ที่ ๒๘-๒๙ จะมีทางลูกรังแยกเข้าไปอีก ๗ กม. แล้วเดินเข้าไปชม น้ำตกอีก ๑ กม. เป็นน้ำตกขนาดใหญ่ มีน้ำตกอยู่ตลอดปี การเดินทางไปชมน้ำตกโดนไพรควรเดินทางไปชมในฤดูแล้ง เพราะสะดวกในการเดินทาง

๓.๖.๖ อุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมในครัวเรือนอาศัยแรงงานจากสมาชิกในครอบครัวและแรงงานในพื้นที่เป็นหลัก โรงงานขนาดใหญ่ยังไม่มี

๓.๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

ส่วนใหญ่เปิดบริการเป็นร้านโชห่วย ร้านอาหารตามสั่ง ร้านข้าวราดแกง ร้านค้าสินค้าการเกษตร สถานที่รับซื้อปาล์มน้ำมัน (ลานปาล์ม) รับซื้อยางพารา ปั้นน้ำมันขนาดเล็ก มีร้านสะดวกซื้อและร้านค้าปลีกขนาดใหญ่ กลุ่มอาชีพได้แก่ กลุ่มทำกะปิ ฯลฯ

๓.๖.๘ แรงงาน

ส่วนใหญ่ทำอาชีพเกษตรกรรม และประมง ใช้แรงงานในครัวเรือนเป็นหลัก ส่วนที่ใช้แรงงานต่างด้าว เช่น เมียนมาร์

๓.๗ ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๓.๗.๑ การนับถือศาสนา

- ๑. ผู้นับถือศาสนาพุทธร้อยละ ๑๐๐ ของจำนวนประชากรทั้งหมดในเขต อบต.

มีศาสนสถาน ประกอบด้วย

- ๒. วัด / สำนักสงฆ์ จำนวน ๔ แห่ง ได้แก่

ประเภท	จำนวน	ชื่อ	สถานที่ตั้ง
วัด	๑ แห่ง	- วัดปิตติการาม	หมู่ที่ ๕-๖
สำนักสงฆ์	๓ แห่ง	- สำนักสงฆ์บ้านลำปี	หมู่ที่ ๖
		- สำนักสงฆ์คูสิตโมกธรรม	หมู่ที่ ๖
		- สำนักสงฆ์แสงธรรมหนอ	หมู่ที่ ๕

๓.๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

มีประเพณี และงานประจำปี ที่สำคัญที่นิยมปฏิบัติสืบทอดกันมาจนถึงปัจจุบัน ได้แก่

๑. ประเพณีตักบาตรเทโว เกิดจากความเชื่อกันว่า ในวันออกพรรษานี้เป็นวันที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เสด็จลงมาจากสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ลงมาโปรดมนุษย์โลก เมื่อถึงวันนี้ชาวพุทธจะนำอาหารคาวหวานไปใส่บาตร ซึ่งเป็นประเพณีทางศาสนาที่ปฏิบัติสืบทอดกันมาช้านาน กำหนดจัดงานในวันออกพรรษาของทุกปี

๒. ประเพณีออกพรรษา ในวันออกพรรษาจะมีประเพณีที่นิยมปฏิบัติกัน ดังนี้ ประเพณีทำพุ่มหรือผ้าป่า จะทำกันในตอนบ่ายของวันออกพรรษา โดยแต่ละบ้านจะจัดทำพุ่ม ไว้ถวายพระสงฆ์ หลังจากถวายผ้าป่าแล้วพระภิกษุก็จะชักผ้าบังสุกุลแล้วให้พระแก่เจ้าของพุ่ม กำหนดจัดงานในวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ ของทุกปี

๓. ประเพณีวันสารทไทย เป็นวันสำคัญวันหนึ่งที่ทุกคนนำอาหารคาว หวาน ไปถวายพระสงฆ์และนำโศก อัฐิ ของปู่ ย่า ตา ยาย หรือบิดา มารดา ผู้ล่วงลับไปแล้ว เพื่อให้พระสงฆ์สวด มาติกาบังสุกุลทำบุญอุทิศให้แก่ท่าน

๔. ประเพณีวันสงกรานต์ วันสงกรานต์เป็นวันขึ้นปีใหม่ของไทยแบบโบราณ เมื่อมี โอกาสดี ๆ มาถึง บรรดาลูกหลานจึงไปคารวะผู้ใหญ่ที่มีอายุมาก ๆ เพราะบางครั้งตนเองอาจจะกระทำความผิดไป บ้าง โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ทั้งกายกรรม วาจากรรม มโนกรรม ดังนั้น จึงมีการกราบเพื่อขอขมาและขอศีลขอพร โดยนำดอกไม้ ธูปเทียน ข้าวเกรียบ เงินใส่พาน เสื้อผ้าชุดใหม่ ผ้าขาวม้าใหม่ หรือผ้าถุงใหม่ ไปขอขมาและขอ ศีลขอพร กำหนดจัดงานในวันที่ ๑๓ - ๑๕ เมษายน ของทุกปี

๕. ประเพณีงานลอยกระทง เป็นประเพณีที่มีมาตั้งแต่สมัยสุโขทัยเป็นประเพณีของ พราหมณ์ เพื่อบูชาพระเจ้าทั้งสาม คือ พระอิศวร พระนารายณ์ และพระพรหม ศาสนาพุทธ ก็จัดลอย กระทง เพื่อบูชาพระบรมสารีริกธาตุ จังหวัดระนองได้จัดประเพณีลอยกระทง ในวันเพ็ญเดือน ๑๒ ของทุกปี

๓.๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ในเขตพื้นที่ ได้แก่ หมอนวด หมอแผนโบราณ หมอยาสมุนไพร ฯลฯ มีความหลากหลายทางภาษา เนื่องจากการอพยพจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มาอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เป็น จำนวนมาก จึงมีภาษาถิ่น อาทิ ภาษาอีสาน ภาษาใต้ ภาษากลาง ฯลฯ

๓.๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

สินค้าพื้นเมือง จะเป็นสินค้าทางการเกษตรเป็นส่วนใหญ่ ยังไม่มีการผลิตและจำหน่าย ของที่ระลึก

๓.๘ ทรัพยากรธรรมชาติ

๓.๘.๑ น้ำ

มีภูเขาและป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์ จึงเกิดแม่น้ำลำคลองไหลผ่านตลอดปี มีแหล่งน้ำ ธรรมชาติ คลอง ลำน้ำ ลำห้วย ๑๒ สาย บึง หนองและอื่น ๆ ฝนตกชุกตลอดปี

๓.๘.๒ ป่าไม้

เป็นป่าไม้ประเภทป่าดิบชื้น ในเขตพื้นที่นี้ ดินมีความอุดมสมบูรณ์ จึงทำให้มีพรรณไม้ น้อยใหญ่นานาชนิด พรรณไม้ที่สำคัญ ได้แก่ ตะเคียนหิน กะบาก ยางนา จำปา ไข่เขียว ตาเสือ หลุมพอ เสียดข่อ อินทนิล ส้าน สมอภิเภก มะเฒ่า แซะ มะเฟืองช้าง ไทรย้อยใบคู่ สะตอ มะปริงและ เต่าร้าง สำหรับ พรรณไม้ที่เป็นอาหารของสัตว์ป่าได้แก่ มะกอกป่า ไทร มะม่วงป่า พะเนียง กระท้อนป่า มะหาด หว่า ขนุนป่า

ไผ่ผาก กระจ่าง และ ห้วย เป็นต้น และพรรณไม้พื้นล่างต่าง ๆ หลายชนิด เช่น ปาล์ม เฟิร์น และกล้วยไม้ เป็นต้น

๓.๘.๓ ภูเขา

• พื้นที่ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นภูเขาและที่ราบสูง มีที่ราบระหว่างภูเขาเพียงเล็กน้อย มีความอุดมสมบูรณ์ มีลำคลองหลายสายไหลผ่านตลอดทั้งปี เหมาะแก่การเกษตร

๓.๘.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

• พื้นที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง ทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ เป็นป่าไม้ประเภทป่าดิบชื้น ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นที่ราบต่ำติดชายทะเล ดินมีความอุดมสมบูรณ์ จึงทำให้มีพรรณไม้น้อยใหญ่นานาชนิด

๓.๙ เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๓.๙.๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน

เกษตรกรในตำบลท้ายเหมือง มีเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกิน ร้อยละ ๗๐ และร้อยละ ๓๐ ทำกินอยู่ในป่าสงวนแห่งชาติ ยังไม่ได้รับเอกสารสิทธิ์

๓.๙.๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

• เกษตรกรร้อยละ ๘๐ ของจำนวนเกษตรกรทั้งหมด ใช้พื้นที่ทำการเกษตรยางพารา เป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญอันดับหนึ่ง มีพื้นที่ปลูกทั้งหมด ๑๓,๑๓๕.๕๐ ไร่ มีผลผลิตเฉลี่ย ๑ กิโลกรัม/ไร่ มีผลผลิตรวมประมาณ ๑๓,๑๓๕ ตัน เกษตรกรชาวสวนยางพารา มีจำนวนวันกรีดยางน้อย เนื่องจากฝนตกชุกต่อเนื่องนานประมาณ ๘ เดือน

ปาล์มน้ำมัน เป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญอันดับสอง มีพื้นที่ปลูกทั้งหมด ๑,๙๓๘.๕๖ ไร่ มีผลผลิตเฉลี่ย ๒๐๐ กิโลกรัม/ไร่ ผลผลิตรวมประมาณ ๓๘๗.๗๒ ตัน เกษตรกรส่วนใหญ่เก็บเกี่ยวผลผลิต ๒ ครั้ง/เดือน

ผลไม้ตามฤดูกาล ผลไม้ที่สำคัญได้แก่ มังคุด ทุเรียน ลองกอง เงาะ จำปาตะ ฯลฯ เป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญอันดับสาม มีพื้นที่ปลูกทั้งหมด ๒๓๖.๐๗ ไร่ มีผลผลิตเฉลี่ย ๑๐๐ กิโลกรัม/ไร่ ผลผลิตรวมประมาณ ๒๓.๖๐ ตัน

๓.๙.๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

มีภูเขาและป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์ จึงเกิดแม่น้ำลำคลองไหลหลายสาย มีน้ำไหลตลอดปี มีแหล่งน้ำธรรมชาติ คลอง ลำน้ำ ลำห้วย ๑๒ สาย บึง หนอง บ่อบาดาล บ่อน้ำตื้น และอื่น ๆ ๑,๑๑๐ ครัวเรือน

๓.๙.๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

แหล่งน้ำกินน้ำใช้ มีแหล่งน้ำธรรมชาติ คลอง ลำน้ำ ลำห้วย ๑๒ สาย แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น ๑,๑๑๐ ครัวเรือน และ ประปาหมู่บ้าน ๘ แห่ง/ ประปาเชิงพาณิชย์ ๔ แห่ง/ กปภ. ๔ แห่ง

๑. ประปาหมู่บ้านที่ ๑ จำนวน ๓ แห่ง (ประปาหมู่บ้าน)

๒. ประปาหมู่บ้านที่ ๒ จำนวน ๑ แห่ง (กปภ.)

๓. ประปาหมู่บ้านที่ ๓ จำนวน ๓ แห่ง (ประปาหมู่บ้าน/ประปาเชิงพาณิชย์/ กปภ.)

- ๔. ประปาหมู่บ้านที่ ๕ จำนวน ๑ แห่ง (ประปาเชิงพาณิชย์)
- ๕. ประปาหมู่บ้านที่ ๖ จำนวน ๒ แห่ง (ประปาหมู่บ้าน)
- ๖. ประปาหมู่บ้านที่ ๗ จำนวน ๓ แห่ง (ประปาหมู่บ้าน/ประปาเชิงพาณิชย์/ กปภ.)
- ๗. ประปาหมู่บ้านที่ ๘ จำนวน ๒ แห่ง (ประปาหมู่บ้าน/ประปาเชิงพาณิชย์)
- ๘. ประปาหมู่บ้านที่ ๙ จำนวน ๑ แห่ง (กปภ.)

๓.๑๐ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมองค์กร

การวิเคราะห์และประเมินสถานการณ์เป็นกระบวนการแรกที่สำคัญและเกิดขึ้นจากวิเคราะห์และประเมินสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ทั้งจากสภาพแวดล้อมภายนอก และสภาพแวดล้อมภายใน กล่าวคือ ในกระบวนการนี้ บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง จะต้องร่วมกันคิดและวิเคราะห์ว่า สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกขององค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง ในด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมีสถานการณ์เป็นอย่างไร และนำสิ่งที่วิเคราะห์ได้มาประเมินต่อไปว่า สถานการณ์นั้นจะส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง อย่างไร โดยเครื่องมือที่องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง นำมาใช้ในการวิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ คือ การวิเคราะห์ SWOT หรือ SWOT Analysis ซึ่งมีประเด็นการวิเคราะห์และประเมินจุดแข็ง (Strengths) และจุดอ่อน (Weaknesses) จากสภาพแวดล้อมภายในขององค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง และวิเคราะห์และประเมินโอกาส (Opportunity) และภัยคุกคาม (Threats) จากสภาพแวดล้อมภายนอกขององค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง ในด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเท่านั้น

การวิเคราะห์

ดำเนินการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมขององค์กร ด้วยวิธีการวิเคราะห์ SWOT ดังนี้

ปัจจัยภายใน	จุดแข็ง(Strength)	จุดอ่อน(Weakness)
ปัจจัยภายนอก	๑.บุคลากรเข้าใจเทคโนโลยี ๒.ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร	๑. พนักงานขาดขวัญกำลังใจ ๒. ขาดแคลนอัตรากำลัง มีการโอน/ย้ายบ่อย
โอกาส O ๑. นโยบายรัฐบาลสนับสนุน ๒. กระแสการจัดการภาครัฐแนวใหม่	SO ๑. การให้บริการในจุดเดียวเบ็ดเสร็จ ๒. นำระบบสารสนเทศมาใช้ในการปฏิบัติงาน	WO ๑. สร้างแรงจูงใจ เช่น การส่งไปศึกษาดูงาน, การเลื่อนตำแหน่ง ๒. การจัดจ้างคนภายนอก (Outsourcing)
อุปสรรค T ๑. ประชาชนขาดการมีส่วนร่วม ๒. มีความขัดแย้งทางการเมืองสูง	ST ๑. จัดให้บริการเชิงรุกในพื้นที่ ๒. ประชาสัมพันธ์ผ่าน social media	WT ๑. ใช้บุคลากรที่เป็นคนในพื้นที่ ๒. สร้างระบบการทำงานที่โปร่งใสตรวจสอบได้

๓.๑๐.๑ การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors)

สภาพแวดล้อมภายในขององค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง ได้แก่ ทรัพยากรภายในองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง ที่องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง สามารถควบคุมได้ ซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงจุดแข็ง (Strengths) และจุดอ่อน (Weaknesses) ขององค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง ดังนั้น บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง จึงต้องใช้ประโยชน์จากจุดแข็งที่เกิดขึ้น โดยการเสริมสร้างความเข้มแข็งและนำมากำหนดเป็นกลยุทธ์เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันได้ รวมถึงลดหรือขจัดจุดอ่อนขององค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง ได้อย่างทันทั่วถึง และหากองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง สามารถบริหารจุดแข็งและจุดอ่อนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมแล้ว สภาพแวดล้อมภายในจะเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมากกว่าสภาพแวดล้อมภายนอก

ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง ได้วิเคราะห์ปัจจัยภายใน โดยใช้แบบจำลอง ๗ - S ของ แมคคินซี (McKinsey ๗ - s) ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยที่สำคัญได้แก่ Structure (โครงสร้าง) Strategy (กลยุทธ์) System (ระบบ) Style (รูปแบบการบริหารงาน) Staff (บุคลากร) Skills (ทักษะหรือความเชี่ยวชาญ) Shared Value (ค่านิยมร่วม) โดย ๗ - s Model มีรายละเอียดดังนี้

๑. Structure (โครงสร้าง) หมายถึง การจัดสายงาน และความสัมพันธ์ของหน่วยงานต่าง ๆ ในองค์การ โดยใช้แผนภูมิองค์การ และข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่ามีการแบ่งงาน หรือมีการวางแผนอย่างไร ใครต้องรายงานต่อใคร ความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจหน้าที่ (Authority) และความรับผิดชอบ (Responsibility) เป็นอย่างไร ซึ่งรวมถึงรูปแบบการรวมอำนาจหรือกระจายอำนาจในองค์การด้วย

๒. Strategy (กลยุทธ์) หมายถึง กลยุทธ์ เทคนิค รูปแบบ หรือชุดของการปฏิบัติการที่มีจุดมุ่งหมายที่ถูกกำหนดขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการขององค์การ สำหรับสร้างความได้เปรียบเชิงการแข่งขันกับสภาพแวดล้อม และการแข่งขันที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

๓. System (ระบบ) หมายถึง กระบวนการต่าง ๆ ในการดำเนินงานภายในองค์การ ทั้งระบบที่เป็นทางการ และระบบที่ไม่เป็นทางการ เช่น ระบบข้อมูลข่าวสารภายในองค์การ ระบบการจัดทำงบประมาณลงทุน ระบบการผลิตสินค้าหรือบริการ ระบบการควบคุมคุณภาพ และระบบการวัดผลการปฏิบัติงาน เป็นต้น

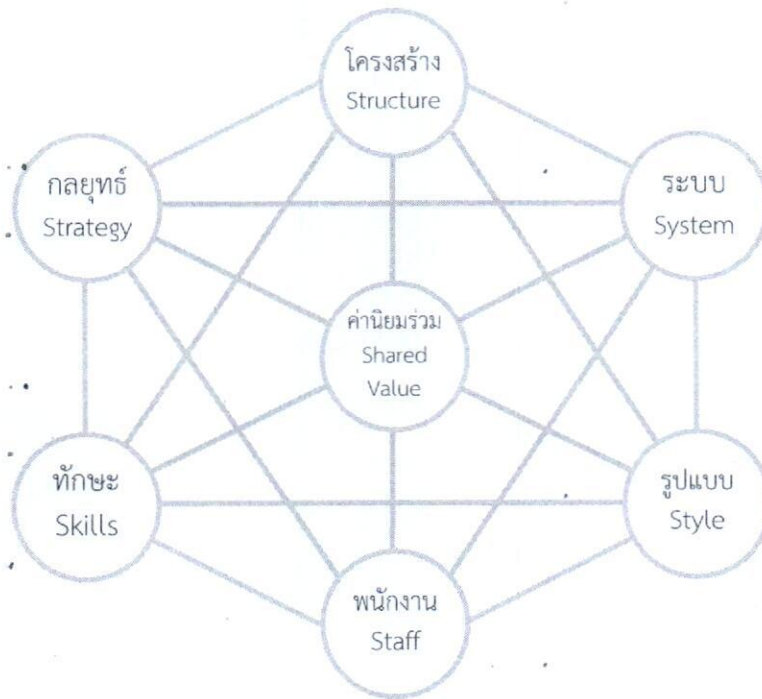
๔. Style (รูปแบบการบริหารงาน) หมายถึง ลักษณะและวิธีการจัดการ และพฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงให้เห็นถึงความสำคัญในการบริหารงาน อาจอยู่ในรูปแบบของการทุ่มเทกำลังกาย กำลังสติปัญญา และเวลาเสียสละเวลา เพื่อแสดงพฤติกรรมการปฏิบัติงานที่เป็นแบบอย่างที่ดี ตลอดจนลักษณะความสัมพันธ์ของผู้บริหาร และพนักงานในองค์การที่จะก่อให้เกิดวัฒนธรรมองค์การ (Organization or Corporate Culture)

๕. Staff (บุคลากร) หมายถึง วิธีการจัดงานให้เหมาะสมกับความสามารถของบุคคลนั้น ๆ หรืออาจเรียกได้อย่างหนึ่งว่า การจัดคนให้เหมาะสมกับงาน (Put the right man on the right job) รวมไปถึงการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ภายในองค์การเพื่อพัฒนาผู้บริหาร และบุคลากรในองค์การ ตลอดจนการปรับเปลี่ยนค่านิยมพื้นฐานของทีมบริหารที่มีต่อพนักงานให้เป็นไปในทิศทางที่พึงประสงค์ร่วมกัน อันจะเอื้อต่อความสำเร็จในการดำเนินการขององค์การ เพื่อก่อให้เกิดความทุ่มเทอย่างเต็มความสามารถ

๖. Skills (ทักษะหรือความเชี่ยวชาญ) หมายถึง ลักษณะที่โดดเด่น หรือความสามารถหลัก (Core Competencies) ที่องค์การนั้นมีอยู่ และเป็นจุดเด่นของบุคลากรในองค์การ หรือเป็นสิ่งที่ส่งผลให้องค์การมีลักษณะแตกต่างไปจากองค์การอื่น ซึ่งนับว่าเป็นข้อได้เปรียบในการแข่งขัน หรือเป็นความสามารถความชำนาญเฉพาะที่จะสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์การ เช่น ความสามารถในการวิจัยและพัฒนา ความชำนาญ

ด้านการตลาด ความสามารถประดิษฐ์ คิดค้น และสร้างสิ่งใหม่ ๆ ที่ดีกว่าให้เกิดขึ้น (Innovation) และความเชี่ยวชาญในการผลิต เป็นต้น

๗. Shared Value (ค่านิยมร่วม) หมายถึง คุณค่าร่วมหรือค่านิยมร่วมที่บุคลากรทั้งองค์กรยึดถือร่วมกัน ในทางปฏิบัติ ค่านิยมร่วมจะมีความหมายและความสำคัญยิ่งกว่าภารกิจ หรือวัตถุประสงค์ขององค์กร ซึ่งมักเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาและสภาพแวดล้อม ค่านิยมร่วมนี้อาจแสดงในรูปของปรัชญาการบริหารงานขององค์กรนั้น ๆ ก็ได้

ภาพแสดงการกำหนดโครงสร้าง 7'S ของ Mckensey

สำหรับการวิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กรบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศตามแบบจำลอง ๗ - S ของแมคคินซี (McKinsey ๗ - s) ปรากฏผลดังนี้

- จุดแข็ง (Strengths)

- ๑. เป็นองค์กรที่ใกล้ชิดประชาชนโดยตรง สามารถกำหนดทิศทางการพัฒนาที่ตอบสนองต่อ ปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างมีเอกภาพ

- ๒. มีทรัพยากรธรรมชาติ และแหล่งท่องเที่ยว ที่สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงได้ เช่น บ่อน้ำร้อนน้ำเย็น น้ำตกละองดาว น้ำตกเหวภูมิ ฯลฯ

● จุดอ่อน (Weaknesses)

๑. ยิงขาดเครื่องมือ เครื่องจักร อาทิเช่น รถเกรตตอน รถบดถนน รถดับเพลิง รถขุดตัก ฯลฯ ที่จะให้บริการแก่ประชาชน
๒. มีงบประมาณที่จำกัด ไม่เพียงพอต่อการพัฒนาเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่
๓. บุคลากรบางส่วนยังขาดความรู้ความเข้าใจ และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่ต้องใช้ทักษะความรู้เทคโนโลยี และนวัตกรรมสมัยใหม่ รวมทั้งระบบการบริการที่มีเทคนิคและเทคโนโลยีสมัยใหม่
๔. มีเขตพื้นที่รับผิดชอบ ๑ ตำบล มีพื้นที่ ๖๘.๔๖ ตารางกิโลเมตร ซึ่งมีพื้นที่กว้างใหญ่ ทำให้การพัฒนาไม่ทั่วถึง
๕. ขาดบุคลากรผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้าน เช่น นักวิจัย นักการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาที่มีความรู้ความชำนาญเฉพาะด้าน

๓.๑๐.๒ กรรวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors)

การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอกจะก่อให้เกิดโอกาส (Opportunities) และภัยคุกคาม (Threats) ในการดำเนินการขององค์การได้ ดังนั้น บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง จึงต้องใช้ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้น และวิธีการในการหลีกเลี่ยงภัยคุกคามที่อาจเกิดขึ้นกับองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมืองได้ เนื่องด้วย การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทุกประเภทจะมีผลต่อการดำเนินการขององค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง เช่น การเปลี่ยนแปลงของรัฐบาลอาจมีผลต่อการปฏิบัติราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง ซึ่งรวมถึงองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมืองด้วย หรือการที่ประชาชนมีความรู้เพิ่มมากขึ้น อาจส่งผลให้องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมืองต้องผลิตสื่อประชาสัมพันธ์ที่มีคุณภาพมากขึ้นตามไปด้วย เป็นต้น

ทั้งนี้ สภาพแวดล้อมหรือปัจจัยภายนอก เป็นสภาพแวดล้อมหรือปัจจัยที่มีขอบเขตครอบคลุมกว้างไกลที่สุด และมีผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมืองในวงกว้างที่บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมืองไม่สามารถควบคุมได้ เนื่องจากไม่ได้มีความสัมพันธ์และไม่ได้มีความเกี่ยวข้องกับองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมืองโดยตรง โดยองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมืองได้วิเคราะห์ปัจจัยภายนอก โดยใช้เทคนิค CPEST ได้แก่ ลูกค้า (Customer) นโยบายและกฎหมาย (Politics and Legal) เศรษฐกิจ (Economy) สังคมและวัฒนธรรม (Social and Culture) และ เทคโนโลยี (Technology) มีรายละเอียดดังนี้

๑. Customer (ลูกค้า)

สภาพแวดล้อมภายนอกทั่วไป ด้านลูกค้าหรือตลาด (Customer or Market) หมายถึง กลุ่มบุคคลหรือองค์การที่มีความต้องการ มีอำนาจซื้อ และมีความเต็มใจที่จะซื้อผลิตภัณฑ์หรือบริการขององค์การ อาจจำแนกเป็นตลาดผู้บริโภค ตลาดอุตสาหกรรม ตลาดผู้ขายต่อ หรือตลาดรัฐบาล ซึ่งในปัจจุบันตลาดผู้บริโภคมี่ความใกล้ชิดกับตลาดผู้ขายต่อเป็นอย่างมาก เช่น ผู้ผลิตเสื้อผ้าแฟชั่นเปิดรับสมัครตัวแทนจำหน่ายผ่านทางเฟซบุ๊กหรือไลน์ จึงส่งผลให้ผู้บริโภคในปัจจุบันกลายเป็นผู้แทนจำหน่ายไปในทันที

๒. Politics and Legal (นโยบายและกฎหมาย)

สภาพแวดล้อมภายนอกทั่วไป ด้านการเมืองและกฎหมาย (Political and Legal) องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมืองจะต้องติดตามข้อมูลข่าวสารทางการเมือง ในแง่มุมต่าง ๆ เช่น เสถียรภาพของรัฐบาล พัฒนาการทางการเมือง นโยบายของประเทศ และนโยบายของรัฐ เป็นต้น สำหรับกฎหมายนั้น จะเป็นข้อบังคับ ข้อกำหนด หรือกติกาของสังคมที่สมาชิกต้องปฏิบัติตามเพื่อให้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข โดยกฎหมายจะมีผลต่อการดำเนินการขององค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง ถ้าการดำเนินการขององค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมืองขัดต่อกฎหมาย องค์การย่อมประสบปัญหาในการดำเนินการ

๓. Economy (เศรษฐกิจ)

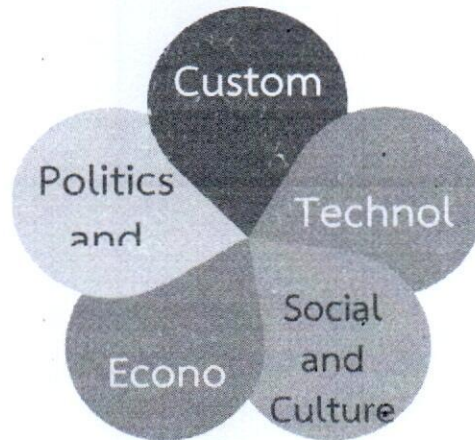
สภาพแวดล้อมภายนอกทั่วไป ด้านสภาพเศรษฐกิจ (Economic) เป็นเครื่องบ่งชี้ให้เห็นปริมาณการจัดสรร และการใช้ทรัพยากร สภาพเศรษฐกิจจะมีแรงผลักดันที่สำคัญต่อการดำเนินการขององค์การ โดยองค์ประกอบด้านสภาพเศรษฐกิจจะรวมถึงอัตราดอกเบี้ย (Interest rates) อัตราการแลกเปลี่ยน (Exchange rates) อัตราเงินเฟ้อ (Inflation rates) อัตราการออม (Savings rates) ดุลการค้าขาดดุล/เกินดุล (Trade deficit/surplus) งบประมาณขาดดุล/เกินดุล (Budget deficit/surplus) โดยบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมืองต้องสามารถนำข้อมูลทางเศรษฐกิจมาใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ เพื่อก่อให้เกิดโอกาสสูงสุดและลดภัยคุกคามในการดำเนินการขององค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง

๔. Social and Culture (สังคมและวัฒนธรรม)

สภาพแวดล้อมภายนอกทั่วไป ด้านสภาพสังคมวัฒนธรรม (Social and Culture) นั้น จะเกี่ยวข้องกับขนบธรรมเนียม ประเพณี ความเชื่อ และค่านิยม เป็นต้น โดยสิ่งเหล่านี้จะเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรม การดำเนินชีวิต รวมไปถึงความต้องการของบุคคล และจะเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาตามข้อมูลข่าวสารที่ได้รับรู้ ซึ่งในปัจจุบันเป็นยุคที่การติดต่อสื่อสารเป็นไปอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้สภาพสังคมและวัฒนธรรมเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตามไปด้วย การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นและเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางในปัจจุบันมีหลายประการ

๕. Technology (เทคโนโลยี)

สภาพแวดล้อมภายนอกทั่วไป ด้านเทคโนโลยี (Technology) เป็นปัจจัยสำคัญสำหรับประเทศกำลังพัฒนา การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีมีผลกระทบต่อสังคม โดยเฉพาะการดำเนินกิจการต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง ซึ่งในที่นี้อาจหมายความรวมถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology : IT) ที่มีผลต่อการประมวลผลและการสื่อสารข้อมูลทั้งภายในและภายนอกองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมืองด้วย นอกจากนี้ เทคโนโลยียังก่อให้เกิดนวัตกรรม (Innovation) ใหม่ ๆ อยู่เสมอ ทั้งในด้านผลิตภัณฑ์ การบริการ และกระบวนการผลิต หากบุคลากรสามารถนำข้อมูลทางด้านเทคโนโลยีมาปรับใช้อย่างเหมาะสมในองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมืองได้ จะส่งผลเชิงบวกให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมืองได้เป็นอย่างดี เช่น หากองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมืองมีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาสร้างความสำเร็จได้เปรียบในแง่การบริการประชาชน ก็จะส่งผลต่อภาพลักษณ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมืองซึ่งรวมถึงองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมืองด้วย

สำหรับการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมืองเทคนิค CPEST ปรากฏผล ดังนี้

● โอกาส (Opportunity)

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๐ กำหนดให้รัฐต้องให้อิสระแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการกำหนดนโยบาย การบริหาร การจัดบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง .

๒. นโยบายการกระจายอำนาจตามแผนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ และแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ พ.ศ.๒๕๔๙ กำหนดบทบาท ภารกิจ หน้าที่ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชัดเจนมากขึ้น ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องปรับระบบการบริหารงานเพื่อรองรับภารกิจ ถ่ายโอน

๓. นโยบายรัฐบาลในการส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นและตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง ต้องมีระบบการบริหารจัดการที่ดี

๔. นโยบายรัฐบาลสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาทในการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น

๕. นโยบายรัฐบาลในการส่งเสริมการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่น โดยสร้างดุลยภาพ ระหว่างการกำกับดูแล และความเป็นอิสระของท้องถิ่น ในการบริหารจัดการงบประมาณและบุคลากรของท้องถิ่น

● อุปสรรคหรือภาวะคุกคาม (Threats)

๑. ประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ด้านการมีส่วนร่วม การตรวจสอบ และติดตามการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒. องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง เป็นพื้นที่เสี่ยงที่จะประสบภัยธรรมชาติตามฤดูกาล เช่น ภัยแล้ง น้ำท่วม ดินสไลด์ น้ำกัดเซาะตลิ่ง ฯลฯ ตลอดจนการบุกรุกทรัพยากรป่าไม้ เป็นต้น

๓. การกำหนดภาระหน้าที่ ความรับผิดชอบในการพัฒนา รวมทั้งกฎหมาย ระเบียบ หนังสือสั่งการ ยังไม่ชัดเจน ทำให้หน่วยตรวจสอบ ติดตั้งได้

๓.๑๐.๓ TOWS Matrix

องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมืองได้วิเคราะห์ปัจจัยภายใน โดยใช้แบบจำลอง ๗ - S ของ แมคคินซี (McKinsey ๗ - s) ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยที่สำคัญได้แก่ Structure (โครงสร้าง) Strategy (กลยุทธ์) System (ระบบ) Style (รูปแบบการบริหารงาน) Staff (บุคลากร) Skills (ทักษะหรือความเชี่ยวชาญ) Shared Value (ค่านิยมร่วม) โดย ๗ - s Model และวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก โดยใช้เทคนิค CPEST ได้แก่ ลูกค้า (Customer) นโยบายและกฎหมาย (Politics and Legal) เศรษฐกิจ (Economy) สังคมและวัฒนธรรม (Social and Culture) และ เทคโนโลยี (Technology) ซึ่งสามารถนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกมากำหนดมาตรการเชิงกลยุทธ์ได้ดังนี้

มาตรการเชิงรุก (S-O)	มาตรการปรับปรุง (W-O)
<p>(๑) ศึกษาและวิจัยความเป็นไปได้ในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้ในการสนับสนุนการปฏิบัติราชการ และการให้บริการประชาชน โดยมุ่งเน้นการนำกฎหมายใหม่ ๆ ที่รองรับธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการสนับสนุนการปฏิบัติราชการ และการให้บริการประชาชน</p> <p>(๒) พัฒนาระบบสารสนเทศสำหรับสนับสนุนการปฏิบัติราชการ และการให้บริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพตามที่กฎหมายกำหนด</p> <p>(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรในองค์กรมีความรู้ความสามารถในการใช้งานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ มีวิจรรย์ญาณ และรู้เท่าทันภัยคุกคามของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ</p> <p>(๔) ส่งเสริมและพัฒนาให้บุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมีความรู้ และความสามารถในระดับเชี่ยวชาญ</p>	<p>(๑) จัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์ต่อพ่วง เช่น เครื่องพิมพ์ ให้เหมาะสมกับลักษณะของการนำไปใช้ประโยชน์ และเพียงพอต่อความต้องการของบุคลากรในองค์กร โดยมีสัดส่วนจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ : บุคลากร = ๑ : ๑</p> <p>(๒) พัฒนาระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ให้มีการรับ - ส่งข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับความเร็วในการรับ - ส่งข้อมูลในปัจจุบัน</p>
มาตรการเชิงป้องกัน (S-T)	มาตรการหลีกเลี่ยง (W-T)
<p>(๑) ส่งเสริมและพัฒนาการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT Risk Management) ให้มีความครอบคลุมทั่วทั้งองค์กร และเหมาะสมกับระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้</p> <p>(๒) เพิ่มประสิทธิภาพระบบการรักษาความปลอดภัยของข้อมูลคอมพิวเตอร์และเครือข่าย โดยให้ความสำคัญกับระบบรักษาความปลอดภัยที่เป็นทั้งฮาร์ดแวร์ และซอฟต์แวร์</p>	